

[Ellemann-Jensen]

get materiale sammen, før man søgte svar, sådan at den adspurgte ikke kunne snakke sig fra det.

Men ministeren har stadig væk ikke svaret på mit spørgsmål, medmindre der i ministerens svar ligger, at man er glad og tilfreds med situationen, som den er rundt omkring, og det kan jeg ærlig talt ikke forstå.

I den artikel, jeg i min skriftlige begrundelse henviser til, fra dagbladet Børsen den 7. november, er der bl. a. en udtalelse af kontorchef Erik Andersen fra eksportkreditrådet, der siger, at dette område er en jungle, at her gælder junglens lov, og at visse lande ikke overholder de internationale aftaler. Derfor må jeg sige, at når man bare spørger pænt og så trækker sig bukkende tilbage, når man får svaret, at de ikke overtræder reglerne, så har man ikke gjort sit forarbejde ordentligt, og så har regeringen ikke levet op til det helt klare ansvar, den har over for danske eksportvirksomheder for at holde andre til reglerne, lige så vel som vi selv holder os til reglerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

4) Til indenrigsministeren af:

Voigt (FP):

»Kan en kommune lovligt undlade at ansætte en ansøger til en sygehjælperstilling og genopslå stillingen, når den eneste indvending, der kan rettes mod den eneste ansøger, er, at vedkommende ikke er medlem af Dansk Kommunal Arbejderforbund?«

(Spm. nr. 145).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålets baggrund er den Ragnhild Jensen-sag, der tidligere har været drøftet i folketinget.

Om sagens senere udvikling anfører Fyns Amts Avis for den 8. november 1977 bl. a.:

Samtlige 15 dommere i højesteret bliver involveret i den såkaldte Ragnhild Jensen-sag. Højesteret har nu berammet selve domsforhandlingen til den 1. og 2. juni næste år. Det er næsten et halvt år senere end ventet, hvilket skyldes, at hele dommerkollegiet skal med. Normalt klarer 5 af højesterets 15 dommere en sag, men Ragnhild Jensen-sagen betragtes som en princip-sag, hvorfor hele dommerkollegiet indkaldes.

Ragnhild Jensen-sagen kulminerede i oktober 1975, da Fyns amt afskedigede hende efter en tre dage lang arbejdsnedlæggelse blandt portører og sygehjælpere ved de fynske sygehuse. Hun nægtede at lade sig optage i Dansk Kommunal Arbejderforbund og dets arbejdsløhedskasse.

Ved østre landsrets behandling af sagen blev amtets afskedigelse af sygehjælperen ikke kendt ulovlig, men betragtet som en nødretsforanstaltning. Alligevel fik Ragnhild Jensen tilkendt en erstatning på 10.000 kr., ligesom amtet blev dømt til at betale hendes sagsomkostninger på 5.000 kr. Kristelig Fagforening fandt dommen uklare og appellerede til højesteret. Kristelig Fagforening henviser bl. a. til, at der er fri organisationsret i den offentlige sektor. Siden marts i år har Ragnhild Jensen været arbejdsløs. Lige siden har hun søgt forgæves efter et job, ikke mindst ved Nyborg kommune, som ifølge Ragnhild Jensen jævnlig søger sygehjælpere og i mange tilfælde må genopslå stillingerne, til trods for at Ragnhild Jensen har søgt.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Hr. Voigt har tidligere stillet spørgsmål til mig vedrørende den såkaldte Ragnhild Jensen-sag. Derom nævnte jeg i mit svar til hr. Voigt den 15. oktober 1975, at der i domstolens praksis ved flere lejligheder er givet udtryk for, at medlemskab af en fagforening ikke kan gøres til betingelse for ansættelse eller forbliven i offentlig tjeneste. Dermed er der også givet en besvarelse af hr. Voigts nye spørgsmål, som det er stillet helt generelt.

En kommunalbestyrelse kan altså ikke afslå en ansøgning alene med den begrundelse, at en ansøger ikke er medlem af Dansk Kommunal Arbejderforbund eller af en anden fagforening, men for en ordens skyld vil jeg gerne tilføje, at det alene tilkommer den enkelte kommunalbestyrelse at bedømme kvalifikationerne hos ansøgerne til kommunale stillinger og herefter afgøre, hvem man ønsker at ansætte, og der tilkommer ikke mig nogen beføjelse til at underkaste kommunalbestyrelsens skøn en nærmere overvejelse eller prøvelse. Jeg er således afskåret fra – ud over den rent generelle besvarelse, jeg lige har givet – at tage stilling til den konkrete ansættelsessag fra Nyborg kommune, som hr. Voigt omtaler i begrundelsen for sit spørgs-